

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 137.

V Ljubljani, v torek 18. junija 1895.

Letnik XXIII.

Ministerska kriza.

Kakor se nam brzojavno poroča, je nemška levica v včerajšnji seji sklenila, da izstopi iz koalicije. V prvi vrsti zaradi celjske dvojezične gimnazije. Vsi posredovalni poskusi so bili brezuspešni. V soboto se so imeli zastopniki združene levice z grofom Hohenwartom in posl. Vošnjakom razgovor, toda sporazumljenje je bilo nemogoče. Hohenwartov klub je nato izdal izjavo, da se nadalje ne bode pogajal z levičarji. Kriza je torej resna ne le zaradi Celja, temveč tudi vsled neplodnosti državnega zbora. Najvažnejše predloge, kot volilna reforma, davčna reforma, državni proračun itd. niso rešene. „Hlasu Naroda“ se poroča z Dunaja:

„Odličen član konservativnega kluba mi je zagotovil, da ne odneha v celjskem vprašanju. Naša stranka je leviči stavila posredovalni predlog, a ga je odklonila, zato so brezuspešne vse nadaljne obravnave. Sicer pa povod krize ni samo celjsko vprašanje. Vlada sama izprevidi, da ne more dalje sodelovati s to zbornico.“

Kakor poroča „Fremdenblatt“ je ministerstvo v nedeljo sklenilo, da odstopi, ako levica zapusti koalicijo. To zadnje se je zgodilo, in konec je žaloigri. Naj pride na oder karkoli, le žaloigre ne!

Kako malenkestna, kako brez značaja se zopet v tem trenutku kaže nemška levica! Celjsko vprašanje izigrava kot povod svojega izstopa iz koalicije in to le zato, da bi si svoje politično dobro ime ohranila mej nemško-liberalnimi volilci. Nemška levica namreč vidi, kako ji mej nemškim narodom v Avstriji ginevajo tla pod nogami, kako je vzlasti ob zadnjih občinskih volitvah na Dunaju obvisela v — zraku.

Levičarji so sprevideli, da bodo pri prihodnjih volitvah popolno poraženi, ako kot koaliranci stopijo pred svoje volilce. Zato hočejo v agitacijske namene

imeti za volitve proste roke in s pristnim nemškim liberalizmom našemljen obraz.

Nemštvu grozečo nevarnost v Celju je zabilila nemška levica! — Za razširjenje volilne pravice je bila nemška levica! — Za vravno davčnega zakona, razbremenjenje nižjih stanov je bila nemška levica! — To bo geslo nemškim liberalcem, s katerim bodo delali javno mnenje za svojo stranko, ki je sedaj na kantu. — Računajo sicer zvičajno in dobro na nevednost nemških liberalnih volilcev, o katerih menijo, da jih bodo kakor kaline lovili na svoje židovske liberalne publice. Toda po našem mnenju se bodo prevarili, kajti antisemiti in krščanski socijalisti bodo skrbeli, da se nemškim liberalcem strga sleparska krinka raz glavo povsod tako, kakor se je zgodilo na Dunaju. Nemška levica kot taka je dogospodarila v državnem zboru, kajti prestrašni so nasledki brezverskega liberalizma v duševnem in gmotnem oziru. Kakor da bi jih mogli mirno prenašati avstrijski narodi, ki si vsled dolgotrnega gospodarstva niti z najtrudnejšim delom ne morejo pridobivati niti za potrebo vsakdanjega kruha.

Z zadovoljnostjo pa moramo ob tej krizi konstatovati, da so slovenski poslanci v koaliciji, njim na čelu grof Hohenwart, častno držali svojo besedo, katero so zastavili za celjsko vprašanje. Lojalno so poskušali odstraniti ovire, ki so se stavile ugodni rešitvi tega vprašanja, a ko so spoznali, da je vsak dogovor nemogoč, izjavili so, da ostanejo zvesti svoji besedi ter da v onem trenutku, ko bi bila proračunska točka za Celje v državnem zboru odklonjena, izstopijo iz koalicije.

V tem slučaju bi bil grof Hohenwart tudi odložil svoj državno-zborski mandat. — V našem listu smo seveda že davno opozarjali na vse to ter opetovano povdarjali, da se v sedanjih parlamentarnih

razmerah celjsko, davčno in volilno vprašanje ne bode moglo povoljno rešiti.

Vprašanje je sedaj, kaj pa da, najnujnejše: Kaj pa pride sedaj? — Brzojavno se nam danes poroča, da je levica izstopila iz koalicije. S tem je konec koalicije, a ob enem tudi konec koalicijski vladi. Knez Windischgrätz je gotovo takoj po tej izjavi nemške levice cesarju predložil svoj odstop in nobenega dvoma ni, da bo cesar odstop tudi vsprejel. Ker pa nikogar ni, da bi v tej zmedi prevzel vlado, zadovoljiti se bo s provizorično. Najbrže da vlada predloži zbornici načrt zakona, po katerem naj zbornica dovoli provizorični budget za nekaj mesecev, naj reši najnujnejše manjše stvari, mej temi tudi podporo za poškodovane po potresu v Ljubljani in drugih krajih, potem se preloži zborovanje na nedoločen čas. Mej tem bodo ugibali, kako rešiti ministersko krizo. Dotlej bode sedanje ministerstvo vodilo vladne posle, dasi morebiti niti zato ne bo lahko dobiti kneza Windischgrätzja. V tem slučaju bode kak drug član sedanjega ministerstva začasno predsedoval kabinetu.

Poslanec Klun o celjskem gimnaziju.

(Konec.)

Predno končam, hočem popraviti neko krivo mnenje, katero se je razširilo in katero goji tudi poročevalec. On meni, da slovensko prebivalstvo le radi tega zahteva dvojezične vspešnice ali dvojezično nižjo gimnazijo, da bi odstranilo pripravljalni letnik, ki ga morajo obiskavati slovenski učenci zaradi boljšega izvežbanja v nemščini, predno vstopijo na nemško gimnazijo, vsled česar učna doba za slovenske učence traja jedno leto več, kakor za nemške. G. poročevalec bi morda nasvetoval, da se opusti ta pripravljalni letnik in namesto tega primerno uredi prvi gimnazijski razred.

LISTEK

V domačem kraju.

Povest. Spisal J. O.

(Dalje.)

II.

Vladimir je bival zdaj vprvo na kmetih. K vedemu se je prej peljal kdaj z očetom in mlajšo sestro kam iz mesta za malo ur. Zaradi tega ga je veselilo toliko bolj takošno življenje.

Hodil je vsepovsod. V malo dneh ga je poznala večina ljudi v bližnjih vaseh. Kamor je prišel, povsod se je prikupil.

Navadno se je sprehajal sam. Očetu in gospodu Mraku sprehodi niso ugajali, domača gospa je bolehal, ali je — kot je iznašel gospod Kralj — mislila, da je bolna, Palmira pa je hodila z varuhinjo. Še pri obedu so bili malokrat skupaj. Z očetom je Vladimir prav malo obdeval, pa stari skušeni oskrbnik mu je bil večkrat za družnika.

Nekdaj sta bila v hribu nad gradom sama. Stala je tu prijazna cerkvice svete Magdalene. Prave vasi ni bilo daleč okrog; tu in tam se je videla kakšna slaba lesena hiša, (največ iz neotesanih brunov). Tudi blizu spodaj od cerkve je bila neka takošna podrtija.

„Tu se torej pravi „pri Smrekarju“, spregovori oskrbnik, ko sta se ustavila na vrhu. „V tej hiši je tista znamenita zdravnica, o kateri sem vam bil že nekdaž omenil. Grda baba je, da se je boste ustrašili, če jo zagledate. Saj sicer vedno lazi krog hiše in poseda na soncu poleg svojih rož. Lena vam je kot klada. Nikdar še ni prišla v grad delat, dasi bi jo včasih rad sprejel, ko delavcev primanjkuje. Za vse hišne in druge potrebe mora skrbeti njen mož. To vam je ubog človek. Ker je dobre in potrpežljive narave, rajši vse prestane, kot bi se kaval z njo. Navadno ga ni pri domu, ker ima povsod dovolj dela. V vseh rokodelstvih je izveden, posebno pa je dober sodar. Naši novejši sodi v grajske kleti so njegovo delo. Vsak ima več ko sto veder.“

„Videl sem jih. Res so mojstersko delani.“

Tedaj zaslisi kričanje od hiše. Hripav glas je veleval:

„Donda lena, s kozami na vodo. Kar precej jih zeni!“

Ne dolgo potem je prignalo šibko dekletce čvetero koz iz dvorišča za hišo.

Tisti glas zopet kriči:

„In če vidiš, da je ono potepinjo, povej, da se jej šiba namaka.“

Slišalo se je še, ko bi nekdo zaloputnil vrata pri Smrekarju, potem ni bilo glasu.

Dekletce je kože gnalo v dol na vodo.

Vladimir in oskrbnik sta ves prizor molče gledala. In slednji reče:

„Vidite, kako ženska z otroki ravna. Sicer niso njeni.“

„Kako to da ne?“

„Mačeha jim je; in kakor pravijo, da nima nobena pisana mati usmiljenja do pastorkov, tako jim tudi ta ne prizanaša. Ali otroci so ko angelji. Svojih nima, ta je pri šestih letih in ima lepo ime Minka, najstarejša je okrog dvanajst let stara; ime jej je Barbara, ali kličejo jo le Barka. In ne vem, kam jo je mačeha odslala, ker se jej je sedaj grozila.“

Obmolnil je.

„Ali se bova vrnila domov?“ vpraša Vladimir svojega starega spremljevalca.

„Pa pojdiva“, odgovori le-ta. „In mahniva jo mimo hiše, da bova imela priliko videti množico različnih rož za streho zataknjenih.“

Spustita se navzdol. Blizu Smrekarjeve hiše sta. Kar zaškrpajo vežna vrata in ven se pokaže razkodrana ženska glava.

„Glejte jo“, reče oskrbnik potihoma.

Ona pa ju ogovori:

„Moža ni doma. Ako bi kaj rada, v nedeljo pridita.“

Hvaležen sem gosp. poročevalcu za to, toda pripomniti moram, da bi s tem ne dosegli vspeha. Letos obiskuje ta pripravljalni letnik 50 slovenskih in le 5 nemških učencev, in ko bi ti učenci brez pripravljalnega letnika vstopili v gimnazijo, imeli bi v drugem, tretjem in četrtem razredu, če ostanejo nemški, tolike težave, da bi gotovo zaostali in morali jednega ali več razredov ponavljati. Ko bi se to zgodilo, prišli bi z dežja pod kap. Sicer pa ni res, da hočemo z dvojezičnimi vsporednicami v Celju le pripravljalni letnik odstraniti.

Pravi vzrok je večji, opravičujejo ga pedagoška načela, po katerih je pravi učni jezik le materinščina, kakor tudi v razmerah javnega življenja. In te razmere so drugačne, kakor ob postanku državnih temeljnih zakonov. Uradniki morajo uradovati slovenski, profesorji poučevati slovenski, duhovniki pridigovati slovenski, skratka: slovenščina dobiva v javnem življenju vedno večjo veljavo. Vsled tega pa narod od javnih funkcionarjev zahteva čisti, pravilni jezik, katerega pa se morejo naučiti le v šolah.

Za to pa ne zadoščata dve uri na teden, kakor vem iz svoje skušnje; treba je več ur v tednu slovenščine in za več predmetov. Če torej naši državni temeljni zakoni, kar je naravno, izrecno določajo, da ima vsak narod nerušljivo pravico do varstva in gojitve svoje narodnosti in jezika, in da so vsi v deželi domači jeziki enakopravni v šoli, uradu in javnemu življenju, treba je v ta namen tudi potrebnih sredstev ter vsem, ki bodo kedaj delovali v šoli, uradu in javnem življenju, dati priliko, da se v šoli nauče jezika, v katerem bodo občevali z ljudstvom.

To je torej glavni namen, da želimo v Celju dvojezične vsporednice na sedanji gimnaziji ali posebno dvojezično nižjo gimnazijo in zato prosim, da odklonite predlog poročevalčev in sprejmete vladno predlogo. Če pa se ustavite tej postavki, morete pač nekoliko zavleči našo zahtevo, toda ne preprečiti, ker končno jo bomo dosegli tudi brez Vas.

Koncem še nekaj g. Hallwichu. Trdil je, da so spodnještajerska mesta v srednjem veku bila nemška; gospodje se sklicujejo na srednji vek le tedaj, če je njim v korist, sicer pa kažejo vedno na premembe novega časa. Jaz pa Vas opozorim na starejši čas, ko Celje ni bilo nemško ne rimsko, temveč slovansko, kakor kaže ime. V srednjem veku in koncem tega je bilo Celje večinoma nemško, ker je za časa reformacije prišlo tje mnogo nemških družin. Pozneje pa so zginila nemška imena in sedaj je Celje mesto z mešanim prebivalstvom, koder živi tretjina Slovencev. Pa tudi med onimi, ki se imenujejo Nemce, je malo pravih Nemcev, temveč se oglašajo za nemški občevalni jezik, ker je to menda imenitnejše. Pomenljivo je, da je bila celjska župnija vedno slovenska in je le podružnica nemška. Torej ne trdite vedno, da je Celje nemško mesto.

„Pest. Lloyd“ je nekoč pisal o celjskem vprašanju: „Ob celjskem vprašanju se bode kosalo 7 Slovencev s 108 poslanci nemške levice, kdo je močnejši“.

„Nič, nič, mati“, tolaži jo Vladimir.

„Kaj potem stičeta okrog moje bajte. In dve uri se pojata po hribu. Rada bi vedela, kaj tod iščeta — He — —“

Oskrbnik in Vladimir hitita proč od hiše. Zenska pa upije za njima:

„S suhim pelinom bi vaji pokadila, postavača. Počakajta malo“ — — —

Toda nobeden nju ni več slišal kričanja. Prišla sta že blizu gozda.

„Sedaj malo poznata“, spregovori oskrbnik, ko se vstavi, „prijaznost povsod znane vražarice. Vidite, kakšna je...“

„Čudna baba je to. Ne bom je kmalu pozabil.“

„In ljudstvo pogorsko jej zaupa. Vsaka njena beseda je zlato, tako si je znala pridobiti veljavo pri ljudeh.“

„Pa vendar mora biti zopet pijana, da je tako lajala na naji.“

„Tisto je pri njej zmiraj, samo da včasih manj, drugač bolj.“

„In s takimi ljudmi se bom moral nekaj bojevati.“

„Moral se boste...“

Molče sta se spustila po rebri. Bukovje ju je vsprejelo v hladno senco.

Kar pa zaslišita od ne daleč vstran prihajajoč zvonki glas.

(Dalje sledi.)

Danes se ne bomo poskušali v moči, temveč v pravičnosti, da izve svet, ali nemška levica hoče biti pravična proti nenemškim narodom, ali živi še v njej oni duh nepravčnosti in zatiranja, ki ga je kazala ob času svoje samovlade in ki jo je pritiral do padca. Ne morem skoraj verjeti, da jo prešinja še oni duh, in zato pričakujem, da sprejmete vladno predlogo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. junija.

Nemška levica je zopet pokazala, da jo vodi le židovske koristi, ne pa „narodna in prostostna načela.“ Židovski časniki so še pred kratkim zagovarjali koalicijo, a čez noč so izdali drugo povelje ter rotili levico, da se reši iz zagate pred novimi volitvami. Židovsko in požidovljeno nemštvo je v nevarnosti na Češkem, na Dunaju in v mnogih krajih po deželi. Da levica ne izgubi zadnjega zupanja pri svojih volivcih, izvila je iz trte celjsko vprašanje kot vzrok „žaljenega nemštva“. Kar se tiče krize, bode najbrže sedanja vlada od državnega zbora do jeseni zahtevala začasni državni proračun ter poslala poslance na počitnice. Neki dunajski list ugiblje, da utesne knez Windischgrätz dobiti od cesarja nalog, naj sestavi novo ministerstvo brez Plenerja, Wurmblanda in Madejskega. Če se mu to ne posreči, imenujejo se kot prihodnji ministerski predsedniki grof Schönborn, grof Fran Falkenhain, grof Chotek, grof Thun, ali pa zopet grof Taaffe z uradniškim ministerstvom, v katero bi ustopil tudi Steinbach. Vse te kombinacije seveda nimajo resne podlage.

Zakaj hira današnji liberalizem? Z ozirom na zadnje volitve v dunajski mestni zastopniški zbornici nek bivši liberallec v „Deutsches Volksblatt“ sledeče zanimive samoizpovedbe: „Star mož sem že; leta 1848 sem bil še mladenič ter sem se navduševal za one pojme o slobodi, liberalizmu, ljudskih pravicah itd., ki so takrat navdajali našo dušo, našo požrtvovalnost, našo vdanost za domovino in naš narod. Toda tedanji slobodomisleci, naši slavljani voditelji, niso bili upravni svetniki, ne borzejanci, ne železniški vodje, ne predsedniki delničnih družb — temveč bili so priprosti narodovi možje, učeni, omikani, nesebični, nevstrašeni domoljubi, ki niso vklanjali svojega tilnika nikomur. Kaj pa sedaj? Kakšen je liberalizem sedaj, kje je sedaj slobodno mišljenje? Kaj so dandanašnji možje, ki zastopajo liberalizem in so ga vzeli v najem? Sami Mamonovi hlapci, predsedniki delničnih družb, borzejanci, možje, kojih jedini opravek obstoji v tem, da spravljajo svoje dividende in podobna sodrga — in poleg tega so to večinoma sami — krščeni in pristni židje! Ti možje — skoraj da 10 mej njimi ni izjeme — smatrajo politiko golim sredstvom, da si napolnujejo svoje žepe, da zadostijo svojemu hrepenenju po redovih, naslovih, odlikovanju, dobro plačanih službah — ljudje, ki pred vsakim židovskim bankirjem popadajo na kolena in se smatrajo srečnimi, ako se smejo pokloniti — judu Rotšildu (cf. Plener! op. ured.) In kam meri današnje zakonodavstvo? Skoraj vse nove postavbe narekuje „zlata internacionala“; ni čuda, da so taki zakoni na korist jedino le velikim bankam, kapitalistom in judovski „haute finance“, katerim je država potrpežljiva in plodovita molzna kravica. Vse, kar se je v zadnjih dveh letih (tedaj v eri Plenerjevil opom. ured.) zgodilo ali pa pripravilo — uravnava valute, konvertiranje rent, poddržavljenje železnic, davčna preosnova — z jedno besedo vse, kar se je ukrenilo, se je storilo s tem namenom, da se velikim bankam in kapitalistom dá prilika za lepe dobičke in profite — seveda na račun države! To nam svedoči visoki kurzi na borzi, bujno razcvitanje borze — ki naj bi se rajši imenovalo sleparija —, prav posebno pa stanovitnost v borzi v kljub vsem dogodkom, kar očitno kaže na to, da judovski borzejanci še nikakor ne mislijo, da bi jim že kmalu odcvetela zlata pšenica! Pred takimi odnošaji pa se še nekateri drznejo izražati svoje začudenje nad tem, da se misleči volilci od tega liberalizma obračajo proč, vzlasti kadar kliče volilne borbe glas! — Tudi jaz sem bil liberallec z dušo in telesom, bil sem zvest in zanesljiv pristaš liberalne ideje, na volišču sem bil vedno za liberalne kandidate, — toda pri zadnjih volitvah v mestni zbor in pri državnoborski volitvi v tretjem okraju sem glasoval

za antiliberalne kandidate, ker si mislim, da antiliberalci, ako dobe večino, slabše gospodariti ne morejo; pač pa se zna obrniti na boljše, kadar antiliberalna večina pobije in poteptata sleparski liberalizem in z brezovo metljo pomete po Avgijevem hlevu, ki se mu pravi — državo izsesavajoči liberalizem!“ — Mi temu pristavimo samo iskreno željo, da bi se to smrdeče — de objecto — delo izvršilo čim prej tem bolje! Dunajskim krščanskim socialistom pa kličemo: Ut bonum, felix, faustum fortunatumque sit!

V **italijanski** zbornici je vlada predložila proračun za l. 1895/96, ki kaže 59 milijonov primanjkljaja. Minister državnega zaklada pa je naglašal, da bode poravnal ta primanjkljaj z novimi dohodki, to je, z višjimi davki. Pač slaba tolažba za izmolženo Italijo. Znani Imbriani je ostro napadal vlado, osobito Crispija, češ, da je le s silo dobila večino pri volitvah. Razni poslanci so naznanili interpelacije, toda Crispi je odklonil vsak odgovor do jeseni. Ker je Rudini v imenu opozicije izjavil, da v začetku zasedanja noče vladi delati zaprek, je skoraj vsa zbornica, izvzemši socialne demokrate in nekaj revolucionarjev, glasovala za Crispijev predlog. Tako je zviti Crispi dobil dovolj odloga, da razmišlja o „političnih in moralnih“ vprašanjih.

Predsednik francoske republike je sedaj dosegel, kar so želeli Francozi, namreč oficijelno priznanje zveze z Rusijo. Včeraj mu je izročil ruski poslanik baron Mohrenheim znamenja reda sv. Andreja. S to podelitvijo je potrjena zveza z Rusijo. Pariško časopisje zelo laskavo hvali ta dogodek ter skuša kolikor možno tolmačiti novo zvezo po znanem šovinističnem načinu. Splošno se smatra ruska prijaznost kot znak hvaležnosti in simpatije za izkazano uslugo pri pogajanju gledé kitajskega posojila. Francozi pričakujejo pa poleg tega še, da jim bode Rusija izdatno pomagala pri rešitvi egiptovskega vprašanja. Vse drugače pa trdi „Gaulois“, ko pravi, da ruska prijaznost ne pomeni nič drugega, nego da vabi predsednika k udeležitvi carjevega kronanja.

Južnoameriški cerkveni zbor. Ze dlje časa goje sv. oče željo, da bi se za južno Ameriko sklical cerkveni zbor. Dosedaj se ni mogla vresničiti ta želja, ker so se posamezna mesta prepirala, kje naj bo. Vzlasti sta se potegovali za to čast Santjago v Čili in Lima v Peru. Nekateri so sprožili misel, naj bi se zavoljo tega sešli škofje v Rimu, toda zdaj se še ni nič določilo.

Cerkveni letopis.

400letnica radovljiške farne cerkve.

(Izv. dop.)

Pozno sicer, ali vendar upam, da bote sprejeli kratek opis slavnostij, ki so se vršile koncem preteklega meseca v Radovljici. Čakal sem zastoj, da bi kdo drugi o njih kaj sporočil, da tudi drugi svet nekoliko zvé o nas in se veseli ob naši sreči. Slovesnosti niso bile posvetne — o teh bi bili pred dobili kak glas — ampak vršile so se v cerkvi. Pripravil pa nam jih je za čast božjo, dušni blagor svojih župljanov in lepoto hiše božje vneti naš gospod župnik. Da, krasna je zdaj radovljiška cerkev ob njeni 400letnici! Prenovljena in okusno in pravilno okinčana, pripravljena kakor nevesta nebeškemu ženinu v kolikor mogoče dostojno stanovanje. Koliko skrbi je imel že vpokojeni gospod župnik Bononi ž njo, da ji je dal novih klopj, nov tlak, nova okna, novo pročelje, novo prižnico: kratko, da jo je pripravil v pravičen gotski slog, kakor je bila prvotno, katerega pa je kdo zna kateri „umetnik“ tako popačil. In sedanji gospod župnik je dodelal nove, krasne orglje, kamenito dragoceno obhajilno mizo in dal slikati vso cerkev. Krasna je sedaj v tej obliki in prevzvišeni gospod knezoškof imenovali so jo po pravici jedno najlepših cerkv v ljubljanski škofiji. Ne bodem je ocenjal kot večak, naj bi se tega hvaležnega dela polotil kdo drugi, ki se v tem razume, — to omenjam le v dokaz, da je bilo pri takem prenovljevanju res treba novega posvečenja do cela predelani cerkvi.

Blagohotno so določili Prevzvišeni posvečenje cerkve za dan 26. maja. Da bi si ljudstvo toliko živejše ohranilo 400letnico v spominu ter jo tem srečnejše in oblačeno obhajalo, je hotel g. župnik prenoviti tudi drug tempelj — duše svojih župljanov. Preskrbel jim je sveti misijon. Od 15. do 23. maja trudila sta se častita gospoda jezuita P. Doljak in P. Verhovec, z apostolsko gorečnostjo

vzbujati v poslušalcih pravega krščanskega duha; pripravljati jih za dobro spoved in vreden prejem svetega obhajila. Z malimi izjemami so se vsi domačini udeleževali prav pridno in spodbudno govorov. Pa tudi iz sosednjih župnij je prihajalo mnogo vernih. In tako pripravljenih je bilo čez 1700 obhajanih.

Zanimiva je bila izjava č. gosp. očeta Doljaka, kateri je v nastopnem govoru rekel, da je ravno na ta dan leta 1867, tedaj pred 28 leti, na istem svetem kraju pričel prvi velikanski sveti misijon za vso Gorenjsko. Posebno slovesen je bil obhod s svetim Rešnjim Telesom 21. maja zvečer po razsvetljenem mestu. Sklepno slovesnost sv. misijona je imel ob asistenci 14 duhovnov mil. g. stolni prošt dr. L. Klofutar na praznik Vnebohoda Gospodovega. Ves čas svetega misijona sta pomagala spovedovati čč. oo. frančiškana Jožef in Klemen. Ganljiv je bil prizor, ko sta se zvečer dne 23. maja čč. oo. misijonarja poslavlila. Velika množica ljudstva se je zbrala na kolodvoru. Z robci in klobuki so hvaležni farani pozdravljali oo. misijonarja, dokler jim ni izginil vlak izpred oči. Bodi izrečena še jedenkrat prisrčna zahvala čč. očetoma misijonarjema in čč. frančiškana. Bog plati!

V tako duhovno prenovljeno župnijo pripeljejo so dne 25. maja zvečer prevzvišeni knez in škof, da posveté na novo farno cerkev in delé zakrament svete birme. Do Podnarta se jim je naproti peljal gospod c. kr. okrajni glavar. Na kolodvoru v Radovljici jih je čakal domači gospod župnik z mnogimi farani. Na mestnem trgu zbralo se je starašinstvo, c. kr. uradniki in učiteljstvo z učenci. Tu jih je pozdravil gospod župan v imenu mesta. Učenka Pavlošič pozdravila je Prevzvišenega v imenu šolarjev. Mesto je bilo vse v zastavah in zvečer kaj lepo razsvetljeno.

Pred cerkvijo je bil pripravljen šotor, kamor se je preneslo Najsvetejše in svetinje sv. mučnikov. Duhovniki molili so tukaj zornice, ljudstvo pa je celo noč molilo pred Najsvetejšim. V nedeljo 26. maja pričele so se slovesnosti ob 8. uri. Po opravljenih molitvah pri svetinjah so odšli škof z duhovščino v cerkev. Krasne in pomenljive obrede je poviševalo izvrstno koralno petje, katero je v spremstvu dveh gospodov duhovnikov domačinov in gosp. kapelana Wrusa vodil gvardijan o. Hugolin. Hvala mu za to! Vsa slovesnost trajala je do 1/2.1. ure popoldne. Ljudstva je bilo na tisoče zbranega in strpljivo čakalo konca, da dobi še blagoslov z Najsvetejšim. Tako je bila na novo predelana cerkev tudi na novo posvečena. Prevzvišeni so preskrbeli iz Rima odpustke za tiste, ki obiščejo našo cerkev. V teku leta dobi vsak jedenkrat, katerikoli dan hoče, popolnoma odpustek — od 26. maja naprej — ako po opravljeni spovedi in sv. obhajilu moli na papežev namen v cerkvi, 300 dni nepopolnega odpustka pa vsak, kdor cerkev obišče in skesanim srcem vsaj moli na papežev namen. Odpustki se smejo tudi v prid dušam v vicah obrniti.

Pri obedu — bilo je 20 duhovnih in nekaj civilnih gospodov — se domači gospod župnik v svojem kakor v imenu župljanov prav iskreno zahvaljuje Prevzvišenemu, da so posvečevanje izvršili in dali cerkvi radovljiški, kar ji je manjkalo po popravi. Mil. knezoškof so se zelo pohvalno izrekli o cerkvi, da ne vedó za tako lično ne v domači ne v sosednjih škofijah. Zahvalili so se gospodu župniku za ves trud, posebno pa za duševno prenovljenje, katero je preskrbel z misijonom svojim faranom. V znak hvaležnosti so ga pri tej priliki imenovali svojim duhovnim svetnikom. Gospod c. kr. okr. glavar se je v imenu okraja zahvalil Prevzvišenemu, ker so z ravnokar dovršenim posvečevanjem pripravili tako slovesen dan radovljiškemu okraju.

Popoldne so se peljali knezoškof v Begunje, kjer so birmali dve ženski - kaznjenki v tamošnji kaznilnici in se zvečer vrnili v Radovljico.

27. min. mes. v ponedeljek napočil je zopet praznik, praznik za — otroke. Ta dan so določili mil. gospod knezoškof, da bodo delili zakrament svete birme. Po tihi sveti maši stopili so na prižnico in v ljubih besedah povedali, da kakor so včeraj posvetili to vidno zidano cerkev, danes hočejo pa posvetiti nevidno cerkev otroških duš v zakramentu sv. birme. Učili so stariše in botre, kako naj

skrbe z nauki in dobrimi izgledi, da se nikoli ne bo onečastilo svetišče otrokovega srea. Polagali so jim na srce, da jim je to sveta dolžnost, o kateri bodo morali dajati enkrat resen odgovor. — Po tem govoru so pričeli po katehetih spraševati otroke in videti je bilo, da so bili zadovoljni z odgovori. Nato so birmali 608 otrok. Z zadnjim blagoslovom je bila končana slovesnost.

Tudi ta dan se je pri obedu domači gospod župnik zahvaljeval Prevzvišenemu za ves trud ter jih ob enem v svojem in v imenu drugih pričujočih 26 duhovnov zagotovil sinovske ljubezni popolne pokorščine ter vdanosti. Prav očetovsko prijazno odzdravili so knezoškof in rekli, da danes kakor vselej v duhovski družbi čutijo istinitost besedij: quam dulces et jucundum habitare fratres in unum. Priporočali so, naj duhovnik ne išče le družbe posvetnih ljudi, kjer prave odkritosrčnosti vselej ne najde, išče naj jo pri duhovnih svojih sobratih. Pričujoči so večkrat glasno pritrdjevali tem res očetovskim besedam.

Tako se je vsa slovesnost končala. Lepše se pač ni mogla obhajati 400 letnica radovljiške cerkve. Bog daj le obilo blagoslova vsemu trudu in skrbi domačega gospoda župnika, da obilen sad obrodi delovanje gg. misijonarjev.

Tako bodo farani najlepše pokazali hvaležnost svojemu skrbnemu in vnetemu duhovnemu očetu. Posebno romarjem k Mariji Pomagaj na Brezje pa priporočamo, naj nikar ne pozabijo ogledati si krasne radovljiške cerkve. Videli bodo res lep hram božji, vdeležili se bodo odpustkov in počastili sv. Kri Gospodovo, katere svetinja se že mnogo let hrani in časti v tej cerkvi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. junija.

(Proti sleparjem!) Znani sleparski vremenski prerok Falb, kateri vedno nazhanja „kritične dneve“, ob katerih se imajo zgoditi kake nesreče, ki pa ima to posebnost, da nikoli ne zadene pravega časa, je napovedal tudi za mesec juni in sicer od 24—28. dne nov potres za Ljubljano in okolico, ki pa ne bo po Falbovem mnenju nič nevarnega. To napoved so objavili razni listi, ki so s tem dali povod, da se trosijo po Ljubljani in okolici čudne govorice, kako strašen da bo zopet ta mesec potres v Ljubljani. Ljudje, še vedno vsi zbegani, se s tem silno plašijo. Zvedeli smo, da se jih misli one dni mnogo odpeljati iz Ljubljane, drugi hočejo prebivati v barakah zunaj mesta itd. Tako skrajno podlo beganje ljudi mramo z vso odločnostjo obsoditi ter povdariti, da je Falbovo govorjenje brez vrednostne podlage, popolno prazno govorčenje in da potresu nikdo razven Boga ne more določati dneva in kraja. Zeleti bi bilo, da bi se ljudje, ki take stvari trosijo mej svet, brezozirno in oistro kaznovali, kajti ako se takim brezvestnim kričarjem ne zamaše usta, ne pridemo v Ljubljani nikoli do miru in do dela, česar sedaj vsled grozne katastrofe najbolj potrebujemo.

(Nova papeževa okrožnica.) „La Vera Roma“ poroča iz Vatikana, da bode svetí Oče Leon XIII. v posebnem pismu oporekal petindvajsetletnici, odkar je prišla v Rim laška vlada lastit si papeževe pravice. Oblika in čas tega protesta se še nista objavila.

(Za častne člane) je imenoval odbor slov. katol. akademičnega društva „Danice“ na Dunaju gg.: prof. dr. Ant. Mahnič, drž. poslanca vodjo Fr. Povše in vitanjskega župnika Žičkarja v priznanje zaslug, katere so si imenovani gospodje pridobili za ustanovitev in razvoj akademičnega društva „Danice“.

(Na ljubljanskej gimnaziji) pričela se bode pismena zrelostna skušnja v ponedeljek 24. junija in bode trajala do vštete 28. t. m. Zanj oglasili so se vsi osmošolci, katerih je letos izredno veliko število, namreč 75. Ustne zrelostne skušnje se prično okoli 20. julija.

(Nedeljski počitek pri pekih.) V smislu novega zakona za nedeljski počitek je deželna vlada določila, da je dovoljeno izvzemši Velikonočno nedeljo in Božič, izdelovati in peči kruh le do 8. ure zjutraj in od polnoči na ponedeljek naprej, prodajati pa do 10. ure dopoldne in od 4. do 6. ure popoldne. Samo kolačnikom je dovoljena prodaja od 8. ure

dopoldne do 8. ure zvečer. Gospodarji, pri katerih delajo v nedeljah in praznikih delavci več nego tri ure, morajo delavcem dati počitek in sicer vsak ponedeljek in četrtek od 10. ure dopoldne do 4. ure popoldne.

(Trgovsko bolniško in podperno društvo) v Ljubljani ima prihodnjo nedeljo, 23. t. m. ob 10. uri obletno s. v. mašo v domači kapeli v novem zavetišču usmiljenih sestra (Leonium) v Vodmatu in sicer za procvitanje društva, umrle člane in društvene dobrotnike. Zajedno je s cerkveno slavnostjo spojeno otvorjenje novih bolniških prostorov za trgovske pomočnike.

(Iz Radeč), 17. junija. Vsakoletna procesija z Najsvetejšim na Binkoštno nedeljo, zaobljubljena za odvrnitev požarov, ki so se bili v našem trgu pred več leti čestokrat ponavljali, vršila se je slovesno ob ugodnem vremenu, dočim nam je pri oni na praznik presv. R. T. letos dež dovolj nagajal. Po drugem blagoslovu se mej to zadnjo procesijo raznese hitro glas, da gori olarna na Zid. mostu. Vsled tega hitijo naši ognjegasci, ki so pri sprevedu stražili, po svojem poklicu, a še med potjo prepričavši se, da gori le kmečka hiša, ktere ni nikakor več mogoče rešiti, se vrnejo kmalu zopet na svoje mesto k sprevedu nazaj. Pri tej priliki moramo letos deloma pohvalno omeniti naše požarne brambe poveljništvo; pravimo deloma in sicer zato, ker je tudi slovenski komando le deloma izpodrinil prejšnji nemški. Kedaj ga bode pač popolnoma? — Dne 10. t. m. smo tudi pri nas čutili blizu ob 1/2.9. uri dopoldne potres, ki pa vsled svoje slabosti ni napravil nikake škode. Zares zahvaliti moramo Boga, da nas milostno varuje potresa, strele, ognja, povodnji in drugih enakih nezd, kakoršne se letos pogostoma dogajajo po drugih krajih. — Sv. Antona sejm na Brunku, ki se je letos zavoljo praznika presv. R. T. moral preložiti na dan kasneje, je bil precej živahen. Tudi na Jagnjenico se je preteklo soboto prignalo na sejm dovolj živine, toda kupčija in prodaja je bila pa bolj klaverna.

(Umrli) je v Kraljevi g. Edvard Horský, c. in kr. stotnik in poveljnik sanitetnemu oddelku št. 8 v Ljubljani. Pokojnik je bil stoprav 42 let star; pokopali so ga 14. t. m. v Kraljevi v hrvaškem Primorju. — V Ljubljani je pa preminul včeraj g. Ivan Mehle, uradnik pri c. kr. finančnem ravnateljstvu, v 34. letu dobe svoje. Pokojnik je bil spreten risar.

(Snevanje zvonov.) Sinoči ob 6. zvečer so potegnili pri sv. Jakobu v Ljubljani veliki zvon iz zvonika. Fotograf g. Armich je fotografiral zvon, ko so ga spuščali doli.

(Dražba) zapuščine po rajnem č. g. župniku Janezu Mesarju bode v četrtek dne 20. t. m. ob 9. uri v Smartinu pri Kranju.

(Letina.) Po vseh državah se obeta dobra letina, samo v Zjedinjenih državah bo letos slabše, nego sicer. Uradno se ceni, da pridela Ogersko letos 37 do 38 milijonov metr. centov; zasebniki jih štejejo celo 43 milijonov. Tudi rž kaže dobro, dasi ji je huda zima precej škodila. Ječmena in ovsu bo tudi dovolj. Ker ne bodo mogle Zjedinjene države letos oskrbeti Evropo z žitom, zato se kaže, da se bo žito prav lahko prodajalo. Vzlasti Rusija ga bo brez dvojbe veliko izvozila. Ze sedaj so vsi nemški trgi polni lanskega ruskega žita.

(Dalmatinske novice.) Krog Zadra se je pokazala na trti strupena rosa (peronospera). Vinograjci škropé sedaj na vse kriplje. — Srbski listi se zelo veselé, ker je dunajska vlada prepovedala „Hrvatski“ voh v našo državo. Prav za prav bi se morala še bolj prepovedati hujskajoča srbska glasila. Nestrpnost srbska pač mnogo presega starčevičjanstvo. Sam „spomenik srbske kr. akademije“ (1895) piše n. pr.: „Severni del Dalmacije je izvzemši nekatere strani hrvaški, njen južni del je pa srbski. Ta drugi del obsega neke danjo dubrovniško republiko, otoka Mlet, Castovo, Korčulo in Boko Kotorsko. Taka „srbska“ znanost je vendar preveč „srbska“. — V kat. Dalmaciji se zagovarja znani urednik „Pensiero slavo“, Ante Jakić, proti očitjanju, da bi bil on kedaj v svojih listih grdil vero ali škofo; sam pa priznava, da je kritikoval 3—4 (!) škofo „jedino s toga razloga, što u izvršivanju njihovih pastirskih dužnosti nisu imali drugo (!) pred očima, nego da

Najbolje priporočena
za prekrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz

Nr. 11, Parterre.

zakrenu vratom največim svetinjam našega naroda". A. Jakić se pri vsem tem še hujuje, kako bi se mogla taka kritika imenovati grdenje.

(Tirolske slavnoznane slikarije na steklo) dunajska podružnica se je dne 15. junija preselila v lastno hišo: Mariahilf, Barnabiten-gasse 6, v obližji farne cerkve.

Društva.

(Slov. katol. delavsko društvo.) V nedeljo 23. t. m. je leto, odkar se je sprožila misel na Šmarni Gori, da se v Ljubljani ustanovi katol. delavsko društvo. Ker se je izročilo novo društvo varstvu preblašene Device, hoče tudi ob letu svojega obstanka pohiteti na njej posvečeni kraj, da se ji zahvali za dosedaj izprošene milosti ter jo prosi nadaljnega varstva. V to svrhu se podajo nje člani ob 6. uri (ozir. ob 7. uri z vlakom) na Šmarno Goro, kjer bode ob 1/2. uri sv. maša in govor. Takoj po dovršenem cerkvenem opravilu se podajo udeleženci nizdolu v gostilno „pri Zibertu“ v Vižmarjih, koder se vrši popoldne javen shod in po shodu prosta zabava. Z ozirom na izvanredno slavnost prve obletnice tega društva in z ozirom na težke naloge, katere se stavijo društvu v sedanjem žalostnem položaju, ko mora društvo kolikor možno pomagati svojim ubogim članom, se najljudneje vabijo vsi p. n. društveni dobrotniki in sploh vsi delavski prijatelji obojega spola, da se v obilnem številu udeleže tega slavnostnega izleta ter poznejše proste zabave. Slavnost se vrši ob vsakem vremenu ter je tudi poskrbljeno za primerne prostore.

Telegrami.

Dunaj, 18. junija. Vlada je predložila državni zbornici načrt zakona, s katerim naj se podeli podpora Ljubljani in drugim po potresu poškodovanim krajem. V ta namen predlaga vlada štiri milijone goldinarjev, ki se večinoma kot brezobrestno posojilo, deloma kot podpore razdele oškodovancem.

Dunaj, 17. junija. Cesar je vsprejel danes v posebni avdijenci ministerskega predsednika kneza Windischgraetza.

Dunaj, 18. junija. Cesar je vsprejel kneza Windischgraetza v posebni avdijenci, pri kateri je cesarju izročil demisijo ministerstva. — Cesar dosedaj demisije še ni vsprejel.

Dunaj, 18. junija. (Državni zbor.) Mladočeh Kaiser je predlagal z ozirom na obstoječe parlamentarne razmere, da se za toliko časa, dokler se kriza ne reši, prenela s sejami državnega zbora ali pa, da se vse stranke dogovore, kako za sedaj voditi državne posle. Ta predlog se je pri glasovanju po imenih odklonil. — Foregger, Kraus, Moore in tovariši so predlagali pravilni red tako spremeniti, da se nemščina določi kot razpravljalni jezik v državnem zboru. Vkljub ugovarjanju slovanskih poslancev se je predlog izročil odseku za pravilni red. Potem se je nadaljevala razprava o davčni preosnovi.

Dunaj, 17. junija. O današnji seji združene nemške levice se objavlja sledeče sporočilo: Združena nemška levica je imela danes klubovo sejo, pri kateri je bilo navzočih 89 članov. Po daljšem posvetovanju se je soglasno sledeče sklenilo: Združena nemška levica izjavlja, da ji je nemogoče še nadalje ostati v koaliciji, ker se vse druge koalirane stranke trdno oklepajo svojega sta-

lišča glede slovenske gimnazije v Celju. Stranka je po predpisu svojega pravilnika in s potrebno večino odobrila sklep, za katerega se je že 13. t. m. odločila. Klub pozivlje konečno načelnika, da izvrši ta sklep.

Dunaj, 17. junija. Poljski klub je sklenil soglasno, da se objavi sledeče poročilo: Pri današnjem posvetovanju o § 1. in 2. načrta pododseka za volilno preosnovo je klub razpravljaj tudi politični položaj, ter se z večino izrekel za koalicijo zmernih strank, ker je le na ta način mogoče izvrševati vladne posle in izvesti važne predloge, kateri se sedaj obravnavajo v državni zbornici.

Krakovo, 17. junija. Nadvojvoda Rainer je dospel danes v naše mesto, da nadzoruje deželne brambovce.

Belgrad, 17. junija. Kakor se poroča iz vladnih krogov, bode rešila skupščina finančno razpravo še pred 1. julijem.

Rim, 17. junija. Danes zvečer bode izšla papeževa okrožnica Unitatis christianae propositum, ki je namenjena Koptom v Egiptu. V tej okrožnici odgovarjajo sv. Oče pismom, v katerih izražajo ondodni katoličani željo, naj bi se delovalo za zjedinenje ločenih cerkv.

Umrli so:

16. junija. Ivan Mehle, risar, 34 let, Sv. Petra cesta 34, vodenica. — Jože Marolt, bajtar, 79 let, Črna vas št. 9, marasmus. — Ana Bolha, delavčeva hči, 3 leta, Sv. Petra cesta št. 69, plučni katar. — Alojzij Kosec, uradni sluga, 42 let, Salendrove ulice 3, sušica.

17. junija. Lucija Bitewe, vrtnarjeva vdova, 59 let, Strmi pot 6, peritonitis chron.

Tuji.

14. junija.

Pri **bavarskem dvoru**: Stampfel iz Kočevja. — Polli iz Trsta. — Schaffler z Dunaja. — Planirič iz Planine. — Šitar, Judnič iz Toplice. — Germeg iz Borevnice.

Pri **južnem kolodvoru**: Harbisch, Gietz iz Ljubljane.

16. junija.

Pri **Stonu**: Geisel, Trebitsch, Schramek z Dunaja. — Antič iz Sele. — Cirheimb iz Maribora. — Corossaer z Reke. — Ehrlich iz Žabnice. — Pichl iz Liesing-a. — Müller iz Zagreba.

Pri **Maliču**: Benesak, Braun, Horn, Buekenmeyer z Dunaja. — Ran iz Vevč. — Hrůza iz Prage. — Antengruber iz Knittelfeld-a. — Hieng iz Rakeka. — Glasich iz Gaisbach-a.

Pri **bavarskem dvoru**: Pajer iz Kočevja. — Galizie iz Italije.

Pri **južnem kolodvoru**: Leonardo iz Moggio. — Faleschini iz Feldkirchen-a. — Cargnelo iz Beljaka. — Demšar iz Železnikov.

Pri **avstrijskem caru**: Winterhalter iz Št. Petra. — Stiplošek iz Gradca. — Smerdel iz Slov. Bistrice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	srakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	738.2	8.8	brev.	megla	
8. u. pop.	736.0	12.2	sl. zapad	oblačno	0.00
9. u. sveč.	736.3	13.4	"	jasno	
Srednja temperatura 15.1° za 3.3° pod normalom.					

Mlad trgovsk pomočnik

želi takoj nastopiti službo. 391 3-2
Cenjene ponudbe sprejema uredništvo „Slovenca“.

DOM IN SVET

Vsebina 12. zvezka 1895:

1. Ivan Navratil. Sestavil J. D. 2. Bratje, zapojmo! Zložil Anton Medved. 3. Današnji svet. Zložil Anton Medved. 4. Svét. Zložil Milenko. 5. Vojvoda. (Povest.) Spisal Podgoričan. (Dalje.) 6. Spomini tete Klare. (Povest.) Spisala Pavlina Pajkova. (Dalje.) 7. Prevarjeni kavalir. (Šaljiva črtica.) Spisal Velimir. 8. Krokodilov jok. Zložil Anton Hribar. 9. Pred gozdno kapelo. Zložil Anton Medved. 10. Celje in okolica. (Povestne in mestopisne črtice.) Poleg „Celjske Kronike“ i. dr. sestavil Andrej Fékonja. (Dalje.) 11. Slovenski koledarji in koledarniki. (V 100letni spomin prve Vodnikove in 50letni spomin prve Bleiweisove „Nove Pratique.“) Sp. J. Benkovič. (Dalje.) 12. Književnost: Ogled po bolgarski književnosti. I. Preporod bolgarskega naroda. (Dalje.) 13. Razne stvari. 14. Zbirka narodnega blaga. Spisuje Fr. Marešič. (Dalje.) — Na platniah: Darovi za Marijanišče. — Kresne ali Ivanjske pesmi, belokranjske pesmi. Zapisal Janko Barle. — Slike: 1. Ivan Navratil. 2. Sveta družina. Po reliefu Ivana Zajca narisal Gašpar Porenta. 3. Vodni požiralnik pri Planini. Delo Fr. Putika. 4. Bivanje v konjušnici (jahalnici) po potresu. Fotogr. H. Dolenc. 5. Ljubljana po potresu: Sentjakopski breg. 6. Ljubljana po potresu: Kolodvorske ulice

Dalmatin,

sveto pismo iz leta 1584,

lepo v usnje vezan izvod se prodá za 35 gld. — Za svojega prijatelja iz Nemšk. Stajerja posreduje F. S. Šegula, župnik pri Sv. Duhu, pošta Leutschach. 398 1-1

V Domžalah je

383 6-3

Smilin,

kateri je na trajni vodi, s hišo vred, oboje v najboljšem stanu, ceno na prodaj. — Natančneje poizvedbe pri dr. Karolu Schmidinger-ju, c. kr. notarju v Kamniku.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Medicinalno
olje iz kitovih jeter.
(Ribje olje.)

Priznana najbolje učinkujoče in pristne vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z navodilom o porabi 60 kr., dvojna steklenica 1 gld., 12 malih steklenic 5 gld. 50 kr, 12 velikih steklenic 10 gld.

Dobiva se pri 563 33

Uba!du pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.
Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Dunajska borza.

Dne 18. junija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 40 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 05 "
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 " 20 "
Ogerska zlata renta 4%	123 " 50 "
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 " 50 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1078 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	407 " 25 "
London vista	121 " 40 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 " 40 "
20 mark	11 " 86 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 63 "
Italijanski bankovci	46 " 05 "
C. kr. cekini	5 " 67 "

Dne 17. junija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	162 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196 " 75 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 50 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	147 " 50 "
Dunavske vravnave srečke 5%	131 " 50 "
Dunavsko vravnave posojilo l. 1878	109 " — "
Posojilo goriškega mesta	111 " 25 "
4% kranjsko deželno posojilo	99 " 25 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 90 "
Prioritetne obveznice državne železnice	224 " — "
" južne železnice 3%	173 " — "
" južne železnice 5%	132 " 75 "
" dolenskih železnice 4%	99 " — "

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 75 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	71 " 50 "
St. Genóis srečke, 40 gld.	73 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	54 " 25 "
Ljubljanske srečke	23 " 60 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	172 " 50 "
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3700 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	570 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	109 " 50 "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	79 " — "
Montanska družba avstr. plan.	97 " 30 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	169 " 50 "
Papirnih rubljev 100	130 " 62 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanju, pri izrebanju najmanjšega dobika.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 18 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnita v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kurirnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosogo kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.